

Állj készen a vértanúságra Krisztusért

Daniel Blackman interjúja

A jól ismert és nagy tiszteletnek örvendő asztanai (Kazahsztán) segédpüspök, Athanasius Schneider sok mindenre kiterjedő interjút adott egyhetes angliai tartózkodása alatt február végén.

A Daniel Blackmannak adott exkluzív interjúban Schneider püspök számos ellentmondásos kérdést érintett, beleértve a zsidók és muszlimok evangelizációját, a pápa legutóbbi megjegyzését a Zika-vírusról és a fogamzásgátlásról, a hierarchián belüli szabadkőművességről, és elmondta, hogy miért nem engedi, hogy a félelem megállítsa őt a katolikus hit igazságainak tanításában.

Schneider püspök útját Írország Catholic Voice nevű újságjának alapítója és szerkesztője, Anthony Murphy szervezte, több szentmisét, papi lelkigyakorlatot és beszédorozatot foglalt magában egy virágzó szentélyben, a Ramsgate-i Szent Ágoston kegyhelyen, valamint a Szent Péter Testvériségnél, Warringtonban. A püspök meglátogatta az Oxford oratóriumot is.

Daniel Blackman: Volt már Angliában többször is. Miért szeret idejönni, és mi különbözteti meg az itteni katolikusokat?

Bp. Schneider: Csodálatos találkozni a fiatal papsággal és laikusokkal, ez biztató számomra. Azt hiszem, az angol katolikusok folytatják a nemes hagyományok továbbadását, erről ismertek az egész világon. Üldözték őket és életüket áldozták a katolikus hitért. Azt gondolom, hogy a mély válságban levő Egyház mai helyzete, ahol jó katolikus világiak és papok találhatóak, különösen itt Angliában megfelel azoknak az időknek, amikor szintén voltak mártírok, hitvallók és papok. Biztató, hogy az angol katolikusok hűségesek a nemes katolikus örökségükhöz.

Daniel Blackman: Meséljen az imaéletéről. Mi az, ami különleges az Ön számára?

Bp. Schneider: Gyermekkorom óta mély odaadással fordulok az Oltáriszentség felé, különösen az Eucharisztia imáadásához. Minden nap megteszem, ha lehet. Elengedhetetlennek tartom egy katolikus pap életéhez. Természetesen minden nap van szentmise, ami a legnagyobb dolog, igyekszem jól előkészíteni, és imádkozzuk a breviáriumot. Minden papnak, ha lehetséges, törekednie kell a napi szentségimádatra. Az eucharisztikus Úr jelenlétében lenni és a Vele való bensőséges párbeszédet megtartani alapvető szükséglet – szeretem ezt tenni.

Daniel Blackman: az egyházon belül hosszú története van a zsidók megtérésének: Alphonse Ratisbonne, Szent Edith Stein, a második világháború római főrabbi Eugenio Zolli, és újabban a korábbi ortodox rabbi Jean-Marie Eli Satbon. A Vallásközi Kapcsolatok Bizottságának nemrégiben kiadott dokumentuma azt mondja, hogy az Egyháznak nincs formális, szervezett missziója a zsidók megtérésére (40-49 par.). Ez most igaz? Ez a korábbi tanítás és gyakorlat korrekciója?

Ez teljesen helytelen. Ez ellentmond a mi Urunk szavainak, aki azt mondta: „Menjetek, és tegyetek tanítványommá minden népet.” Nem azt mondta: „Minden népet, kivéve a zsidó népet.” Azt mondta, hogy minden nemzetet – és „kereszteld meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.” Jézus azt mondta, hogy „ha nem bennem hiszel, akkor nem lesz életed.” Ezt mondta a zsidóknak régen, és ezt mondja a mai zsidóknak is. Nekik is engedelmesnek kell lenniük Isten szövetségéhez, amit Jézus alapított. Ezért prédikáltak az apostolok a zsidóknak a zsinagógában.

2000 éve imádkozik az Egyház a zsidók megtéréséért.

Ez a kegyelem és a szeretet aktusa. Az Egyház hívja és bátorítja a zsidókat, hogy jöjjenek Krisztushoz. Voltak olyan megtérők, még szentek is, akik zsidóként tértek meg. Alphonse Ratisbonne egy vallási gyülekezetet alapított a zsidó nép evangelizálására.

Ez számomra tehát örökre is érvényes, és egyetlen egyházi dokumentum sem érvénytelenítheti ezt, mert ellentmondana a mi Urunk szavainak, ellentmondana az apostoloknak, az Egyház összes, 2000 éve óta megváltoztathatatlan és állandó szavának.

Daniel Blackman: Ez egy egyházi dokumentum, egy hivatalos vatikáni szervezettől származik. Hogyan lehetséges ez?

Bp. Schneider: Ez nagyon szomorú dolog. Ez a dokumentum nem képvisel tévedhetetlen értéket és nem szándéka, hogy tévedhetetlen legyen. Ez nem hitelesen közvetíti a Tanítóhivatalt. Volt az Egyház történelmének néhány pasztorális és átmeneti jellegű dokumentuma, melyek hibákat tartalmaztak, ez a dokumentum is tartalmaz hibákat.

Ami nem tévedhetetlen, az lehet hibás.

Ismétlem, az Egyház mindig csak azokat a kinyilatkoztatásokat tanította, amelyek ex cathedra jellegűek vagy az Egyetemes Tanítóhivataltól származnak – melyeket pápák és a püspökök tanítottak, sok évszázadon át. Az említett dokumentum azonban egy új tant, egy véleményt, egy elméletet tartalmaz.

Daniel Blackman: Az angol, a walesi és német püspöki konferenciák kérték, hogy a hagyományos szertartás nagypénteki, zsidókért mondott imáját változtassák meg, hogy az összhangba kerüljön a zsidókkal folytatott jelenlegi vallásközi gyakorlattal. Vajon ez jó dolog lenne? Van valami baj a jelenlegi imával?

Bp. Schneider: Nem tudom, hogy mit akarnak, de látnunk kell az igazságot. Ez ellentétes a zsidókkal szembeni karitással és a szeretettel. Ha szeretem őket, akkor azt akarom, hogy ismerjék és szeressék Jézust, hogy lemossa és megtisztítsa őket Jézus legdrágább Vére, és megismerjék a Szentháromságot. Ezért kell imádkoznom a megtérésükért. Megkérdőjelezem a német és az angol püspököket – nem az összes püspökről van itt szó. Vannak – tudom, mert ismerek püspököket – akik nem értenek egyet ezzel. Nem tartom ezt helyes véleménynek; ez egyfajta támadás. Az adminisztratív nomenklátúra azt állítja, hogy egy nemzet minden püspökét képviseli. A püspöki konferenciák működésének eme módszere önmagában igen problematikus; ez az Egyház isteni struktúrája ellen hat.

Daniel Blackman: Ön olyan országban él, amelynek körülbelül 70 százaléka muszlim. Mi a tapasztalata az életről egy muzulmán többségű országban? Együttműködés vagy konfliktus van? A muszlimok áttérnek katolikus hitre?

Bp. Schneider: Istennek hála, béke és harmónia van, az emberek nagyon toleránsak és nincs ellenségeskedés. Eddig még nem volt szélsőséges az emberek mentalitása és kultúrája, a kormány nagyon aktívan támogatja a vallásközi párbeszédet. Nagyon éberek, hogy elkerüljék és akár kiutasítsák az országból azokat, akik szélsőségesek.

A kormány találkozókat szervez, hogy megossza a közös értékeket a társadalom tagjaival. Semmi teológia nincs ezeken a találkozókon, de hozzájárulnak, hogy javítsák az emberek társadalmi életét, amit nagyon pozitívnak tartok. A jelenlegi világméretű gender ideológiáról például, amely most világszerte diktatórikus módszerekkel dolgozik, hála Istennek a muzulmánok ugyanazt a nézetet vallják. Együtt ítéljük el a gender agendát és annak család elleni hatásait.

Daniel Blackman: Európát több iszlám terrortámadás érte – Párizs, súlyos gondok Belgiumban, valamint a Közel-Keleten, Afrika egyes részein, és többek között Pakisztánban is. Miért történik ez?

Bp. Schneider: Nos, nem tudom pontosan, hogyan keletkezett az ISIS, de azt látjuk, hogy lehetetlen lenne az ISIS számára ennyi fegyver beszerzése, ha nem finanszírozná és támogatná ezt valaki, aki erős. Olyan léptékű üzleteket kötnek fegyverben, amely nem volna lehetséges egy olyan erős állam nélkül, amely talán közvetítőkön keresztül biztosítja a számukra szükséges pénzt és fegyvereket. Egy másik dolog, amire szeretnék utalni, hogy a nemzetközi közösségnek – USA, NATO – van elég ereje, hogy végezzenek az ISIS-szel, és ezt megtehették volna már az elején. Ezek nagyon jó titkosszolgálatokkal rendelkeznek,

tudtak mindent az ISIS növekedéséről, de nem tettek semmit. A EU, a NATO, az USA nem tett semmit, pedig tudtak róla. Nem akadályozták meg az ISIS-t.

Van elég erejük, mégis hagyták az ISIS terrorista mozgalmat növekedni.

Daniel Blackman: Mit gondol, miért lehetséges ez?

Bp. Schneider: Nem ismertek előttem a világhatalom birtokosainak, a nyugati államoknak a szándékai. Nem tudom, hogy miért nem akadályozták ezt meg. Azt lehet mondani, hogy közvetve támogatták azt. Lehet, hogy vannak politikai céljaik. Az ISIS által beprogramozták a muzulmán embereknek Európába történő invázióját, hogy destabilizációt hozzanak létre, még Európa szívében is, nem csak a Közel-Keleten. Egy másik kultúrából származó hatalmas embertömeg jelenléte, akik az iszlám vallás egy radikálisabb nézetét vallják, idővel konfliktusokat és feszültséget generál a helyi lakossággal szemben. Ez általános instabilitáshoz és zavarhoz vezet. Lehet, hogy van valaki, aki erős, és fel szeretné használni ezt az instabilitást valamilyen célból.

Daniel Blackman: Van a katolikus egyháznak küldetése a muszlimokat illetően?

Bp. Schneider: Feladatunk van, igen, őket is megváltotta Krisztus, és ugyanúgy meg kell ismerniük Krisztust, mint a zsidóknak. Persze nehéz evangelizálni a muszlimokat az iszlám országokban. Ráadásul nagyon veszélyes. De legalább azokban az országokban is tanúságot tehetünk, és jelen lehetünk. Ismerek embereket muzulmán háttérrel, akik elkezdtek keresni Krisztust és igénylik az igazságot, tanúja voltam megtéréseknek a személyes kapcsolataimban is.

Mivel szabadok vagyunk, és mivel még nem iszlám többségű országokban élünk Európában – még nem, mert eljöhét ez is – tudjuk használni, és kell használnunk a küldetésünket az iszlám felebarátaink esetében – nem téríteni, ami erkölcsileg helytelen, de evangelizálni kell.

Daniel Blackman: Az Egyház hosszú, több évszázados múltra visszatekintő gyakorlata, hogy elítéli a szabadkőműveséget. Ugyanakkor az új Egyházi Törvénykönyv törölt minden hivatkozást erről a tényről, már nem látjuk a dokumentumokat és nem hallunk erről semmiféle nyilatkozatot egyházi vezetőktől. Ez azt a benyomást keltheti, hogy a szabadkőműveség már nem veszélyes. A szabadkőműves páholyok is szívélyesen üdvözölték Ferenc pápát.

Bp. Schneider: A szabadkőműveség eredendően nem összeegyeztethető a keresztény vagy a katolikus hittel; természetéből fakadóan nem összeegyeztethető, mert keresztényellenes. Tagadják Krisztust és tagadják az objektív igazságot; a relativizmust népszerűsítik, ami ellentétes az igazsággal, az Evangéliummal. Így a szabadkőműves filozófia doktrinális hibáit népszerűsítik. Ez nem egyeztethető össze a keresztény és katolikus hittel.

A szabadkőműveségnek szintén van egy ezoterikus nézőpontja, ami nem keresztény. Vannak ezoterikus rituálék és ceremóniák, ezeket nyíltan elismerik, az ilyen szertartások ellentétesek a Hittel. A szimbólumok és rituálék azt mutatják, hogy ezek ellentétesek az Evangéliumban levő isteni igazságokkal. Ezek a dolgok azt mutatják, hogy a szabadkőműveség egy másik vallás.

Megismétlem, a szabadkőműveség egy másik vallás; ez egy Krisztus ellenes vallás.

Még akkor is, amikor jót tesznek, emberbaráti és más cselekedeteket, ezek a veszélyes dolgok megmaradnak. Az emberszeretetük nem indok arra, hogy elfogadhassuk a szabadkőműveséget csak azért, mert jó emberbaráti munkát végeznek. Én soha nem fogom elismerni azokat a tanaikat és szertartásaikat, amelyek szemben állnak az Evangélium isteni igazságaival. Az Egyház soha nem fogadhatja el ezt. A Hittani Kongregáció 1983-as nyilatkozata a szabadkőműveségről továbbra is érvényes. Ezen nyilatkozat alapján halálos bűn, ha valaki szabadkőműves lesz – még Ferenc pápa sem változtatta meg ezt a törvényt. Ez a tanítás a hivatalos és továbbra is érvényes.

Daniel Blackman: szabadkőműves honlapok és kiadványok rendszeresen kedvezően beszélnek Ferenc pápáról. A közelmúltban miért üdvözölték Ferenc pápát?

Bp. Schneider: Nos, ezt nekik kell megmondaniuk, konkrétan. Nincs egyértelmű jele annak, hogy mi a céljuk ezekkel a kijelentésekkel, milyen szándékaik vannak.

Daniel Blackman: 2013-ban, amikor hazarepült Rio de Janeiro-ból, Ferenc pápa utalt egy szabadkőműves lobbira. Nemrégiben Ravasi bíboros, az olasz II Sole 24 Ore újságban új párbeszédre és a közös értékek megosztására hívott a szabadkőművességet illetően. Már nyeresre áll a szabadkőművesség az egyházban?

Bp. Schneider: Természetesen tudjuk, hogy a szabadkőművesség a legerősebb hatások egyike az emberi társadalom minden szintjén. Ez nyilvánvaló és egyértelmű. Elméletileg, ha valaki támogatója, vezetője egy nagyon befolyásos keresztényellenes szervezetnek, akkor az a tendencia, hogy beszivárognak abba a szervezetbe, ami az ellenséget jelenti; ez egy nagyon logikus lépés. Tehát logikus, hogy megpróbálták az évszázadok alatt és valószínűleg sikerült is beszivárogniuk az Egyház különböző szintjeire – ez világos számomra.

Nehéz konkrétan bemutatni, azonosítani, hogy ki a tag. Ez nagyon nehéz és veszélyes, mert lehet valakit vádolni azzal, hogy tag, aztán bebizonyosodik, hogy az a személy hivatalosan nem tag. Ez a szabadkőművesség titkos mivolta, és az ezotéria miatt nagyon nehéz dolog.

Lehet feltételezni, hogy egy pap, püspök vagy bíboros a beszéde alapján rendelkezik valamilyen szabadkőműves kapcsolattal. Hallunk egyházfiakat teljesen úgy beszélni, mint a szabadkőművesek; amikor kinyitják a szájukat, az általuk használt kifejezések és fogalmak jellemzően szabadkőművesek. Lehet, hogy tag, de bizonyítani kell, de amikor beszél, legalább akkor szabadkőműves, talán formálisan nem tag, de néhány püspök és bíboros tisztán szabadkőműves szellemben beszél. Hangsúlyozom, hogy ez nem jelenti azt, hogy formálisan tagjai a szabadkőműveseknek.

Daniel Blackman: Ferenc pápa nemrég találkozott az orosz ortodox pátriárkával. Mi a véleménye a találkozóról? Fog ez egységet hozni Rómával, vagy elvezet egy szinódusi Egyházhoz, amely lehetővé teszi a szentáldozást az újraházasodottak esetében?

Bp. Schneider: Először is, maga a találkozó ok az öröme, hogy megtörtént, mert az ortodox egy erős Egyház gyönyörű és autentikus hagyományokkal, képekkel, a Szűzanya tiszteletével, angyalokkal, és átadott liturgiával, a szentmisét csodálatos módon ünneplik, bűnbánat, böjt, monasztikus hagyományok – sok igazi katolikus értéket őriztek meg.

Úgy tűnik számomra, hogy ez a politika által befolyásolt találkozó volt; nagyon gyorsan megtörtént, politikailag motiváltan. Nem hiszem, hogy ez a találkozó hatással lesz az Egyház szinódusivá válásához, vagy megkönnyíti az elváltak és újraházasodottak szentáldozáshoz járulását, mint ahogy azt lehetővé teszi az ortodox egyház.

Egyetértek a pápa és a pátriárka erős megállapításaival a családról, a gender ideológia és a keresztényüldözés ellen, de amivel nem értek egyet, az a nyilatkozat az uniátusokról. Ez igazságtalanság, mert az uniátusok a múltban, a firenzei a tanács óta a pápával való egységet akarták. Ez nagyon pozitív volt, sok gyümölcsöt hozott – szenteket, vértanúkat – így nem nevezhetjük, rossznak.

A nyilatkozat a térítésről – ez a katolikus Egyház elleni vádaskodás. Magam ortodox területen élek, és az Egyház nem alkalmazza a térítést. Ez a kijelentés igazságtalan volt. Azt hiszem, hogy a Szentszék engedett a pátriárka nyomásának. Úgy tűnik, hogy az ortodoxok diktáltak néhány elfogadandó pontot, ez pedig ellene van az igazságnak és igazságosságnak, egy ilyen párbeszéd nem igazi ökumenikus párbeszéd.

A párbeszédnek testvérinek kell lennie, egyenlőnek emberi szinten, így ezek a kompromisszumok, amelyek károsítják az igazságot és az igazságosságot, nem hordozzák az igazi egység gyümölcseit.

Daniel Blackman: Ferenc pápa ismét adott interjút a repülőgépen, hazaúton Kubából. Tett egy megjegyzést a Zika-vírusról és a fogamzásgátlásról. Idézte a kongói apácák esetét és a megkülönböztetést. Lombardi atya tisztázta a pápai megjegyzést. A Fülöp-szigeti püspökök nyilvánosan kérték az egyházi tanítás felülvizsgálatát ezen a területen.

Ez valóban egy olyan vita-e, amelyet az Egyháznak meg kell oldania, vagy pedig emberi manőver az Egyházon belül és kívül, hogy az egyházi tanítás a fogamzástól megváltozzon?

Bp. Schneider: Ez nyilvánvalóan része egy agendának, megváltoztatni az egyházi igazságokat az erkölcsben, a fogamzástól témájában. Ez az egész egy terv, egy nagy nyomás, és egy agenda a fogamzástól területén. Napjaink Egyházában fennáll a veszély, hogy elfogadják az elváltak fogadását szentáldozáskor; ez gyakorlatilag a házasság felbonthatatlanságának tagadása.

Daniel Blackman: Ön a megváltoztatott semmisnek nyilvánítási folyamatról beszél?

Bp. Schneider: Igen, a házasság érvénytelenítésének megváltoztatott folyamata számomra a banalizálás veszélyét tartalmazza, valamint a felületességet magában a folyamatban; tartalmazza önmagában az új normákat, a támadás veszélyét a szentség és a házasság felbonthatatlansága ellen.

Ha egy szent dolgot felületesen és gyorsan kezelünk, banális módon, az felelőtlenség.

Elméletileg az új normák jelenleg ellentétben állnak az Egyház örök gyakorlatával, mert a folyamatban mindig benne volt a házasság érvényességének védelme; ezt mindig feltételezték, a szentség védelme miatt. Az új normák azonban a házasság érvénytelenségét feltételezik már a kezdetektől fogva. Ez egy veszélyes változás a mentalitásban.

Ez a világ szellemének támadása, és a fogamzástól esetében is ez van. Az Egyház igazságai megváltoztathatatlanok, és ez így is marad. VI. Pál pápa „Humanae Vitae” és II. [Szent] János Pál pápa „Veritatis Splendor” és „Familiaris consortio” enciklikái azt tanították, hogy a fogamzástól önmagában mindig eredendően gonosz. Nincsenek körülmények és nincsenek kivételek, melyek igazolnak egy eredendően gonosz cselekedetet. VI. Pál és II. János Pál pápák megerősítették ezt.

Daniel Blackman: Sok fontos kérdésben szólal meg, így a hívek tiszta és igaz katolikus tanítást kapnak. Nem aggasztja, hogy támadni fogják? Úgy tűnik, hogy saját magát állítja be célpontnak; a püspököket el lehet mozdítani, a média támadást indíthat, a hírnév megsemmisül.

Bp. Schneider: Nincs félelem és aggodás a támadások lehetséges áthárítása miatt, mivel életemnek értelme és minden törekvése Krisztus igazsága, hogy hű legyek Istenhez. Isten ismerjen el, ne pedig a püspökök, a média, és ne a pápa. Első a saját lelkiismeretem és a fogadalmam, amelyet Krisztusnak tettem a keresztségben és püspöki felszenteléskor, hogy az igazságot tisztán és integráns módon megtartom, sőt, hogy készen álljak az életemet is odaadni érte. Ez a vágyam és célom. Nem aggodom, hogy az emberek mit szólnak. Nevetséges félni az emberi véleménytől, mert az holnap megváltozik. Törődnöm azzal kell, amit Isten gondol.

Az emberek nagyon gyorsan meghalnak, Isten véleménye megmarad, legfőbb feladatomból tehát annak keresése hogy mi tetszik Istennek. Segédpüspök vagyok egy egyházmegyében, boldog vagyok, és amikor a pápa áthelyez máshová, neki azt kell megtennie, és én engedelmességek, és minden helyen az lesz a vágyam, hogy megvédjem az igazságot.

Daniel Blackman: A szeretet a legnagyobb erény. Milyen jótékonyági, szellemi és testi cselekedetre van a legnagyobb szükségük ma a keresztényeknek a gyakorlatban?

Bp. Schneider: Először is, az értékek hierarchiájában a legfontosabb az, ami örök és halhatatlan, ez pedig a lélek, az örök értékek és az örök élet. Ezért azokra a jótékony cselekedetekre, amelyek célja, hogy felebarátom számára az örök életet közvetítsék, hogy átadják neki az örök értékeket, hogy segítsenek neki megmenteni a lelkét, nagyobb szükség van. Természetesen, ezzel egyidejűleg azonnal segíteni kell a szükségben szenvedő személynek, az éhezőnek, és így tovább – segíteni nagyon természetes dolog; ezt meg kell tenni. De katolikusként nem csak élelmiszert és ruhát adunk, hanem a hit fényét is adjuk: nem

szabad ezt elfelejtenünk. Ez az igaz, hiteles felebaráti szeretet. Szeresd az Istent először, és szeresd felebarátodat, mint ahogy magadat szereted.

Isten azt kéri tőlünk, hogy szeressük Őt teljes elménkből, erőnkből és szívünkből. Ő fenntartja ezeket a maga számára. Jézus azt tanította, hogy úgy szeressünk másokat, ahogy önmagunkat szeretjük, és szeressünk másokat úgy, ahogy Ő szeretett bennünket. Tehát Krisztus szeretetével kell szeretnünk másokat. Azért jött, hogy megmentse a lelkünket – nem egyfelől, vagy csak a testünket, hanem a lelkünket, és hogy nekünk adja az Ő isteni igazságát. Ő a vérét ontotta a lelkünk megváltásáért.

Tehát úgy kell szeretnünk egymást, ahogyan Krisztus szeret bennünket. A Fő feladatunk tehát az, hogy szeressük Istent, jobban szeressük Istent és az Ő igazságát, még a világi életünkben is, készen arra, hogy mártírok legyünk Krisztusért, és úgy szeressünk másokat, ahogy önmagunkat szeretjük, és ahogy Krisztus szeretett minket, feláldozva önmagunkat mások javára.

(TCs XXI/5)